

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Kérdezetlen vendég a pult homályában**

1. Kérdezetlen vendég a pult homályában

Kardos Gábor

A földszinti kisbolt párás üvegajtaja halkan koccant, amikor az idegen belépett. Enci éppen a hűtőpult mögött igazgatta a csomagolt árut; a Bálinttal való szakítása még mindig ott feszült a vállában, mint egy kioldhatatlan, sajgó csomó. A pult mögött vállalt műszakok jelentették számára az egyetlen menedéket a ház fojtogató pletykái és a folyosói tekintetek elől. Az új vevő azonban nem a szokásos kapkodó lakó volt: fiatal, megnyerő fellépésű férfi lépett a pulthoz, és halk, szinte simogató hangon kért egy kávét, miközben tekintetével komótosan pásztázta a polcokat és a bejáratot.

„Szép, patinás ház ez” – jegyezte meg a férfi gyanúsan közvetlen stílusban, miközben az ablakon át a belső udvar homályos vakolatát figyelte. – „Hallottam, hogy akad eladó lakás a felsőbb emeleteken. Maga régóta dolgozik itt? Milyen errefelé a közösség?” A kérdések túlságosan is célzottak voltak, mégis, az ismeretlen figyelme ssége és nyílt, magabiztos mosolya furcsa bizsergést keltett Enciben. A lány önkéntelenül elmosolyodott, hosszú idő óta először érezve, hogy valaki nem a zűrzavaros kapcsolatai vagy a házban keringő pletykák alapján ítéli meg.

A bolti ablak túloldalán, a kapualj sötétjében azonban egy feszült árnyék mozdult. Bálint napok óta céltalanul bolyongott a lépcsőház és a szuterén között, a kiégés és a lecsúszástól való félelem tehetetlen dühe marta a lelkét. Amikor meglátta a lányt az ismeretlen férfival nevetgél ni, a féltékenysé g azonnal elöntötte az agyát. A nehéz bakancsok kopogása baljóslatúan visszhangzott a kövezeten, ahogy Bálint berontott a kisboltba, és szándékosan, fenyegetően rátámaszkodott a pultra.

„Valami gond van, pajtás? Túl sokat kérdezősködsz” – horkant fel Bálint, ökleit összeszorítva, tekintetében nyers agresszióval. Az idegen azonban nem riadt meg, nem lépett hátra. Lassan megfordult, és ahogy a mennyezeti neoncső éles fénye rávetült a vonásaira, Bálint mozdulata hirtelen félbeszakadt. A levegő bent rekedt a torkában.

„Csak nem a jó öreg Bálint?” – lépett egyet előre az idegen, és a száján fanyar, veszélyes mosoly jelent meg. A feszültség nem oldódott ki, csak átalakult: Enci dermedten figyelte a két férfi közötti néma, fojtogató párbeszédet. A légióban töltött évek sötét emlékei, a sivatagi por és a közösen elhallgatott titkok árnyéka csapott le a szűkös térre. Bálint egykori bajtársa nem véletlenül bukkant fel a Vászoly utca 6.-ban –

és az a szándéka, hogy pont ebben a házban vegyen lakást, sokkal többet rejtett egyszerű költözési szándéknál.